

Naš Dom

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek. Naročniki „Slov. Gospodarja“ ga dobivajo zastonj. Posebej naročen velja s poštnino vred **eno kreno** za celo leto. Posamezne številke veljajo 4 h. — Naročnina se pošilja na upravnništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne vrstice (petit), če se enkrat natisne, po 15 h. dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Mi gremo naprej!

Velikanski hrup se je zagljal v naše krščansko-socialno gibanje na Spodnjem Štajerskem. Naš socialni kurz (poučni tečaj), ki se je obdrževal v Mariboru od 18.—21. februarja, je nasprotnike tako hudo ranil, da so zaječali. In tukaj gredo liberalni Slovenci, Nemci in nemškutarji roko v roki. Z istimi besedami se zaganjajo v nas. Enoglasno tirjajo ti bratci, da se naj Slovenska krščansko-socialna zveza razpusti, da se naj razpustijo tudi vsa v njej zastopana društva, da naj politična oblast in državni pravdnik nastopita proti delovanju Slovenske krščansko socialne zveze, da naj škof posežejo vmes, da naj stariši zabranijo svojim sinovom soudeležbo, skratka vsa slovenska, nemška in nemčurska javnost naj začne metati kamenje v nas. In vse to zaradi tega socialnega tečaja v Mariboru. Kaj se je torej dogajalo na tem shodu?

V dvajset učnih urah se je podajal udeležencem pouk v vsem, kar je v sedanjem času treba za javno življenje znati vsakemu človeku, ako hoče dejanski in z uspehom sodelovati pri preobrazbi človeške družbe, posebno pa pri povzdigi kmečkega stanu. Predavanja niso bila politična, ampak poljudno-znanstvena, z vednim ozirom na naše domače razmere. Neprenehoma je bilo navzočih nad 50 zborovalcev, ki so sledili z napeto pozornostjo predavanjem in si zapisovali glavne točke. Lahko rečemo, da ima sedaj vsak udeleženec socialnega kurza več znanja o naših socialnih (družabnih) razmerah, kakor vsi voditelji nove liberalne stranke skupaj. In to je ravno, kar jih je tako razljutilo, da so pozabili na narodno naše sorodstvo ter so v domačih listih („Narodni list“, „Domovina“, „Slov. Narod“) in v nemških listih (mariborski in graški nemški list) začeli gonjo proti kršč. soc. zvezi in udeležencem tečaja. Tužno za Slovenijo, ako njeni lastni sinovi blatijo v tujih, nam Slovencem nasprotnih listih svoje lastne, rodne brate. Ali je tem res narodnost čez vse, kakor tako radi zatrujejo?

Na nečuvven način pa izrabljajo naslednji dogodek: Med 50 udeleženci je bil baje tudi eden, ki bo komaj v par mesecih dovršil 14. leto. Ne vemo, ali je to res ali ne, ker prireditelji niso zahtevali od nobenega udeleženca rojstnega lista. Toda če je tudi res, sedaj se ne da nič več predruščiti, ampak to je gotovo, da se slabega mladenič ni nič naučil na socialnem kurzu. Liberalci pa so naznanili to reč šolski oblasti in zahtevajo, da se oče kaznuje, ker je svojega sina namesto v domačo šolo, poslal v šolo v Maribor. Zares človekoljubno delo celjskih liberalcev! Čestitamo! Slovensko ljudstvo si bo to postopanje dobro, dobro zapomnilo!

In še nekaj jim ni prav! Nemški in slovensko-liberalni listi namreč pišejo, da smo postavljali udeležence v dve vrsti, jih nahujskali ter zaukazali, naj se pretepajo in ven mečejo. In Nemci trdijo, da so se to učili, kako naj na zborovanjih

Nemce ven mečejo, naši slovenski liberalci pa, kako naj njih ven mečejo. Čeprav se moramo smejati zaradi slabe vesti in strahu, ki vlada na nemški in slovenski strani zaradi ven metanja, vendar pa je tako poročanje o socialnem kurzu zlobno in naravnost peklenko zavito. Kaj je res na celi stvari? In za to, kar povemo, imamo nad 50 prič po Spodnjem Štajerskem! Ker se je udeležencem kurza razlagal tudi društveni in shodni zakon, porabila se je ena ura za shode v raznih oblikah: kakor društveni javni shod, javen ljudski shod, volilni shod i. t. d. da se je udeležence lahko tudi praktično opozorilo na razne zakonske določbe. Vsled tega so se imenovali pri vsakem shodu tudi reditelji, ki so na poziv predsednika odstranili neubogljive zborovalce. Seveda se je ta „neubogljivost“ vršila v najdostojnejših mejah in se sploh vse vršilo v bratskem in ljubeznipolnem sporazumljenju. Ta dogodek pa sedaj liberalci satansko izrabljajo, ter pravijo, da so se udeleženci učili surovosti in podivjanosti. Udeleženci sami naj med ljudstvom odgovarjajo na take podle napade.

Toda nam je znano: liberalec drugače misli in drugače govori. Liberalci so nasprotniki vsake širje ljudske izobrazbe, oni hočejo, da bi k ljudstvu smeli govoriti le nekateri izvoljeni liberalni pristaši, za to pa napadajo Slovensko krščansko socialno zvezo, ki deluje ravno v nasprotnem smislu. A mi se ne bomo dali zmotiti. Ker nasprotniki tako kričijo nad nami, za to vemo, da gremo naprej. Nad mrtveci nihče ne kriči. Stari pregovor pravi: Kadar jahamo, lajajo psi.

Ban hrvatski grof Pejačević.

Nekdaj so bili bani (namestniki cesarja oziroma hrvatskega kralja) zelo ugledni in slavni, toda



Grof Pejačević.

odkar je sedel na banskem stolu v Zagrebu kruti madžaron in zatiralec hrvatskega naroda grof Kuen-Hedervari, zre Hrvat z nezaupanjem na to visoko mesto. In tega nezaupanja ni mogel tudi sedanji ban

grof Pejačević odstraniti. Grof Pejačević je tudi madžaron, toda zmeren, v njem ni iste surove sile in hudobne zvijače, kakoršna je bila lastna Kuenu. Pejačević je zelo bogat hrvatski plemenitaš in je le nerad prevzel po Kuenu bansko mesto. V deželni zboru se sedaj hrvatske stranke bojvito napadajo, deželni zbor le počasi deluje. Za to je bilo čitati, da misli grof Pejačević odstopiti. Pa zadnje dni so te govorice zopet prenehale.

Cesarjev brat nevarno bolan.

Edini še živeči brat našega cesarja nadvojvoda Ludovik Viktor leži težko bolan na svojem gradu v bližini mesta Solnograda. Nadvojvoda je rojen 15. maja leta 1842 na Dunaju in je imejitelj 65. peš-



Nadvojvoda Ludovik Viktor.

polka. Nadvojvoda je znan kot velik veseljak, ki je le rad živel za svoje zabave. Zato je kmalo zapustil vojaško službo in živel popolnoma zase na svojem gradu. V zadnjem času se mu je zdravje že popboljšalo.

Naša organizacija.

Socialni kurz v Mariboru je vzbudil v slovenski in nemški javnosti nenavadno veliko pozornost. Tudi dunajski listi so pisali o njem. Seveda, liberalni listi so shod smešili in napadali, ljudstvu prijazni krščanski listi pa ga presojevali po njegovi vrednosti. Vse udeležence prosimo, naj poročajo v domačih nepolitičnih društvih, posebno ker slovenski liberalci trosijo namenoma neresnične vesti o tečaju.

Agitatorji, pozor! Pazite, kedaj se razpoložijo volilni imeniki. Slovenski župani Vam bodo to tudi sami radi naznanili. Ko so imeniki razpoloženi, se začnejo reklamacije. Na vsak način pa si naredite takoj svoje zasebne volilne imenike. Ko je razpoložen pri županu uradni volilni imenik, idita dva agitorja s svojim zasebnim volilnim imenikom ter ga primerjajta z uradnim. Eden čita, drugi popravlja; v četrtni uri je v majhnih občinah vse gotovo. Torej, pozor!

Zborovalna prostost. Novi zakon ima jako stroge določbe v varstvo volilnih shodov in sploh zborovanj. Mi jih še enkrat prinašamo: Kdor sam ali z drugimi hoče zabraniti volilem udeležiti se volilnega shoda ali sploh kakega zborovanja, kdor neupravičen vdere na tak shod, kdor prežene navzoče ali kdor s silo prepreči odredbe oseb, ki so določene za vodstvo in red na shodu, kaznuje se z zapornom od enega tedna do treh mesecev; kdor pa

s silo razbije shod, more dobiti tudi šest mesecev zapora. Pa tudi tisti, ki se nalašč udeleži kakega shoda, dasi ni upravičen ali povabljen, ali kdor se navzlic pozivu reditelja ali voditelja ne odstrani iz shoda.

Poštena agitacija dovoljena. Kdor je pazljivo prečital določbe v varstvo volilne svobode, morda misli, da je vsaka agitacija prepovedana. Temu ni tako. Poštena agitacija ni prepovedana. Dovoljeno je podučevati volilce, svariti in prositi jih ter jim prigovarjati. Tudi koga na volišče z vozom peljati ni prepovedano.

Napad na našo društveno in mladeniško organizacijo. „Slovenski Narod“, glasilo slovenskih liberalcev in praded še bolj liberalnega „Narodnega Lista“, se je besno zagnal v lažljivo-strupenem članku v našo organizacijo ter zahteva, naj vlada razpusti naša izobraževalna društva. Kaj je vzrok, da je stari liberalni očak postal na stare dni tako besno-jezen? Za to, ker štajerskim „Narodovcem“ in frakarjem pri „Narodni stranki“ ni ljubo, da naša izobraževalna društva širijo med priprosto kmečko ljudstvo pravo izobrazbo na krščanski podlagi; „narodni“ pa besnijo sedaj tudi najbolj za to, ker je Slovenska kršč. soc. zveza priredila za naše kmečke mladeniče in može podučni ali socialni tečaj, na katerem so se ti poučili o vsem potrebnem za našo toli potrebno društveno in kmečko organizacijo. O tem velevažnem tečaju torej lažejo sedaj pristaši „Narodne stranke“ in obrekujejo nas mladeniče in može, da smo se med seboj pretepali itd. To je že ostudno čez mero. S tem so liberalci jasno pokazali, da jim je blagor ljudstva deveta briga, da nasprotno vse, s čim bi se našemu kmečkemu ljudstvu pripomoglo do prave izobrazbe. Sedaj so se liberalci do dobra sami razkrinkali! Oni hočejo in želijo, da naj ljudstvo ostane nevedno, da bi ga potem častihlepni frakarji mogli tembolj zase izrabljati! V imenu vseh udeležencev podučnega tečaja izjavljam, da se ne pustimo od liberalnih podležev obrekovati, ter da bomo posebno mladeniči na ta liberalni napad pošteno odgovorili in z liberalci, bodisi „Narodovci“ ali „Narodni lisci“, korenito obračunali pri letošnjih volitvah! Mladeniči in može slovenski! Vsi v krščansko-kmečki tabor!

Fr. Žebot.

Domače novice.

Slovenska kmečka zveza kaj lepo napreduje na Spodnjem Štajerskem. Zadnjo nedeljo je priredila zopet na treh krajih zborovanje. Kmetje se z navdušenjem oklepajo te nove organizacije. Dobro vedo, da je liberalni stranki toliko za kmeta, kolikor ga rabi. Na Kranjskem so liberalci dogospodarili, sedaj bi radi začeli na Štajerskem. Toda le malo se jih da vloviti v zvite zanjke celjskih liberalcev.

Napredna zveza se imenuje sedaj štajerčianska stranka. Vodstvo te stranke imajo v rokah samo meščani. Na shodih, ki so jih dosedaj priredili po mestih Ptuj in Sloven. Bistrica so se pritoževali, da Slovenci nočejo več kupovati pri zagrizenih nemčurških trgovcih. Posvetovali so se, kako zopet pridobiti trgovcem odjemalce. To je štajerčiansko delo za kmeta! To ni napredna zveza, ampak trgovska zveza!

Štajerski deželni zbor je začel zopet zborovati. Poslanec Roškar je stavil vprašanje, ali je deželna vlada voljena podpirati zgradbo železnice Purkla—Sv. Lenart—Ptuj. Poslanec dr. Jankovič je pa stavil predlog, da se na Štajerskem izpelja stanovska združna organizacija. Deželni odbor je odgovoril dr. Jankoviču, da bo podpiral zgradbo železnice iz Rogateca ob Sotli v Savsko dolino. Posl. Robič je predlagal zvišanje plač učiteljem in zahteval splošno in enako volilno pravico za deželni zbor. Poslanec Kočever je vprašal, zakaj se je predstavil vinogradniški inšpektor Asič iz Ormoža. Baje so Nemci to zahtevali, ker se je trudil za slovenske

posestnike vinogradov. In vsled tega so g. Ašiča telegrafično predstavili. To je res škandal.

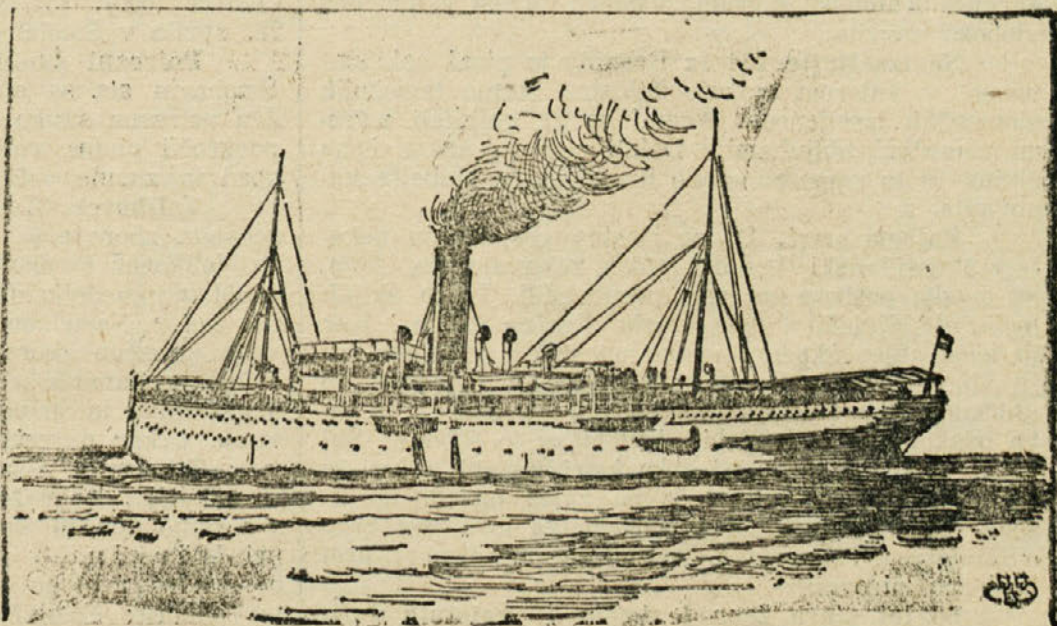
Slovenjbistriški okraj. Pri volitvi v okrajni zastop so Slovenci zmagali samo v skupini kmečkih občin. V skupini veleposestva so Slovenci propadli, ker so nekateri slovenski veleposestniki, čeravno so obljubili, da volijo s slovenskimi kmeti, sneli svojo besedo in volili z mestjani. Zopet bodo mestjani gospodarili z kmečkim denarjem kakor lansko leto, ko so naredili okoli 80.000 kron dolga popolnoma po nepotrebnem. — Po volitvi v skupini veleposestva so zvečer obhajali Nemci in nemčurji zmago pri Neuholdu, kjer so vpili „heil“ in napadali domov idoče slovenske volilce. Vsled tega so odposlali župani od-

poslanstvo na župana bistriškega Štiggerja, da poskrbi za dan volitve kmečkih skupin za red in mir, da ne bodo v mestu napadeni slovenski kmetje. Župan se je nerad vdal prošnji in dal njih zahtevo na zapisnik. Tako se morajo kmetje sami ščititi pred mestjani, ki živijo edino od kmečkih grošev.

Mozirje. Zastonj iščem v predalih „Našega Doma“ dopisa od nas mladih Mozirčanov. Mi pač dremujemo. Res nas ni veliko število, vendar ko bi skupaj delovali, bi tudi napravili kaj, saj v slogi je moč. Zato pa bi potrebovali društvo, v katerem bi se odrasla mladina izobraževala. Zdramimo in začnimo delati, da ne bomo pri zadnjih, kajti bila bi sramota za narodni trg Mozirje.

Avstrijski parnik se potopil.

Letos po zimi so bili na morju pogosti in velikanski viharji. Tudi naša parobrodna družba „Avstrijski Loyd“ je zgubila eno ladjo z imenom „Imperator“. Ladja je bila zidana l. 1888 in je bila ena najboljših naših trgovskih parobrodov. Imela je 120 mož posadke in prostora za 113 popotnikov. Ladja je vozila med Trstom in Bombajem v Indijo v Aziji, in je to pot napravila že 104. krat, ko jo je zadela nesreča. Popotniki, ki so se rešili, opisujejo nesrečo sledeče: Bilo je v petek dne 22. februarja zvečer. Našo ladjo je metal hud vihar po razburjenem morju. Naenkrat je stresel silovit sunek celo ladjo in valovi so plusknili v notranje prostore. Začulo se je grozovito ječanje in krik; električna luč je ugasnila, kar je še bolj vznemirilo ljudi, ki so kakor brezumni letali okoli. Kapitan in častniki so se trudili nas pomiriti, da niso nekateri skočili v morje. Proti jutru se je še le posrečilo enemu častniku z nekaterimi mornarji doseči bližnjo obrežje Krete, na kar so naznanili nesrečo v mesto, od koder so nas rešili. Ladja se je zagnala s prednjim delom na skalo, tako da je prednji del molel visoko iz vode, zadnji del pa je bil popolnoma pod vodo, zato so tudi vsi mrtvi, ki so bili na zadnjem delu ladje, namreč okoli 50 oseb.



Potopljeni parnik „Imperator“.



Otok Kreta v Sredozemskem morju.

(† Kraj nesreče)

V Ptuj so vedno bolj nezadovoljni z Ornikom. Zato skuša njegovo delovanje opravičiti „Marburgerca“. Toda nezadovoljstvo med Ptujčani, posebno med trgovci in obrtniki, vedno bolj narašča. Mestno gospodarstvo je zelo slabo, ker imajo okoli 600.000 gld. dolga. Če se jim ne bo enkrat zgodilo tako, kakor Kaiserju?

St. Peter pri Mariboru. V mariborski bolnišnici je umrl dne 23. m. m. 22letni kmečki fant Alojzij Fras iz Terčove. Vrlemu fantu sveti večna luč.

Veržej. V Bralnem društvu je pri nas ob nedeljah in praznikih vse živo. Kakor pridne čebelice po medu, tako segajo naši fantje in dekleta po dobrih knjigah in časnikih v društveni knjižnici. Ni toraj čuda, da se je izposodilo lansko leto nič manj kot 1463 knjig in že letos do 24. svečana 331 knjig; kaj ne, lepo število. Bralno društvo je že priredilo letos veselico z gledališkima predstavama „Gluh

mora biti“ in „Bratranec“. Tudi v narodnem oziru nočemo zaostajati za drugimi narodnimi društvi, kajti na Velikonočni ponedeljek priredi naše Bralno društvo v Veržeju „Gregorčičevo slavnost“, za katero se že pridno pripravljamo. Opozarjamo že sedaj vse domačine in okoličane na to narodno slavnost, da nas obiščejo, čisti dobiček je namreč namenjen za „Gregorčičev dom“ v Gorici. Že pridno zahajamo k pevskim vajam, ki se vršijo na teden po dvakrat pod vodstvom našega neutrudljivega pevovodja g. nadučitelja V. Vauda. Mi toraj s ponosom lahko kličemo: „Mi gremo naprej, mi mladi“. Mladenič iz Veržeja.

Sv. Peter v Gornji Radgoni. Žalostno je gledati okoli po svetu dandanes, ker klati se okoli mnogoštevilno ta kruti ropar dobrega imena. Krade dobro ime, katerega potem ne more nikdar povrniti. Napadel je v štev. 26 l. 1906 neko osebo iz Polič,

seveda z nesramno lažjo. Na tem mestu naznanjam, da je celo grda laž. Ona je pridno dekle in tudi tistikrat ni bila doma, ampak zelo bolna tam v bolnišnici in ni bilo več upanja, da še kedaj ozdravi. Ali ta lažnjivec in njegov dopisnik sta jo zopet napadla in žalila njeno srce. Žalibog, da se v naši fari šopiri in rasprotira ta brezverski časnik, ki le laže in napada poštene ljudi. Opustite že vendar enkrat ta nesrečni list!

Št. Pavel pri Preboldu. Pri nas bomo imeli v kratkem občinske volitve. Soobčani, pridite vsi k volitvi in volite le značajne, katoliško-narodne može v občinski odbor!

Ljutomerski okraj. Kat. politično društvo za Ljutomerski in gorijeradganski okraj je naredilo načrt, po katerem bo priredilo mnogo shodov po obeh okrajih. Katoliško narodna kmečka zavest je pri nas globoko razvita.

Ne izseljajte se! Iz Brazilije je pisal neki mož pismo, v katerem opisuje žalostno stanje tamošnjih slovenskih izseljencev. Agenti so jih goljufali z vsemi mogočimi obljubami. Delati morajo, kakor črna živina in to samo za slabo hrano in še slabejše stanovanje.

Zajcem smrt. Da se mestna gospoda in nekateri štajercianski lenuhi lahko zabavajo na lovu, se lovska postava ne sme prenehati. In to vkljub temu, da divjačina dela kmetu strašno škodo. Kar je letos zajec škodoval v sadonosnikih, drevesnicah in vinogradih, to je ogromno. Vse je oglodano in uničeno! Škode je na desetisoče in desetisoče! In kako odškodnino bodo dobili kmetje za to škodo? Saj vemo, kake so postave! Ako kmet zgrabi zajca, je lahko na mesece zaprt, če pa zajec naredi na tisoče škode kmetu, dobi od posestnika lova par kron odškodnine. Te postave se morajo prenehati, prej ne bomo mirovali.

66 let stara žena je imela 16 rojstnih dni. Koliko let človek živi, toliko rojstnih dnevov ima; v občini Pečke je pa umrla 6. prosinca t. l. žena Jera Ribič, stara 66 let in 10 mesecev, pa je imela samo 16 rojstnih dnevov. Rojena je bila 29. svečana prestopnega leta 1840, za to je imela samo 16 rojstnih dni.

Slovensko ljudstvo! Oklenite se mož, kupujte časopise, snujte društva in pristopajte k onim, ki branijo pravice božje in cerkvene, ki zahtevajo krščansko šolo, krščansko družino, krščanski zakon, krščansko življenje, ki torej branijo pravo svobodo in pospešujejo pravi napredek na potu resnice in čednosti. Spominjajte se svojega krščanskega prepričanja in svoje odgovornosti pred Bogom prav posebno pri volitvah in dobro premislite, kakemu možu smete dati svoj glas, da vas zastopa v postavodajstvu. — To niso naše besede, ampak besede knezoškofa ljubljanskega, koje je zapisal svojim vernikom. Prečitajte jih in ravnajte se po njih.

Raje s Čobalom nego z dr. Benkovičem! Tako je klical po nekem shodu nespretni vodja štajerskih liberalcev dr. Kukovec v Brežicah. Čobal je vodja socialdemokratov, dr. Benkovič pa vodja kmečkega gibanja v brežiškem okraju. Kukovec list pa hoče sedaj to utajiti. Nepremišljeni vodja liberalcev se je prenatil in izdal ob nepravem času svojo srčno tajnost. Torej tudi naši liberalci rajši gredo s socialdemokrati, torej s stranko, ki je proti cerkveni, proti narodni in v svojem bistvu tudi proti kmečki, kakor pa s poštno katoliško narodno kmečko stranko. Jasno nam je iz tega, da dr. Kukovec ni nič drugega nego hlapec kranjskega dr. Tavčarja, štajerski agent za na Kranjskem obrabljeno liberalno politiko.

„Izdajavec.“ Zgodovinska povest iz turških časov. Spisal F. V. Slemenik. Str. 130. — Leta 1873 je izdala Družba sv. Mohorja, ki je takrat štela 21.892 udov, poljudno povest „Izdajavec“, ki je pri bralcih našla mnogo priznanja. Večkrat se je izrekla želja, naj se knjiga ponatisne, ker bo dobro došla čitajočemu občinstvu. Družba je tej želji ustregla in „Izdajavec“ je sedaj izšel v drugem na-

tisku. Stane mehko vezana za ude 80 vin., za neude in po bukvarnah 1 K, po pošti 20 vin. več. — Družba sv. Mohorja bo izdala znanprej tudi druge ponatisne prej izdanih, sedaj že redkih povestij.

Koroške novice.

Vojaški nabori se vrše letos na Koroškem sledeče dni: 1. marca na Trbižu (189 nabornikov); dne 2. marca Podkloštom (200); 4., 5., 6., 7. in 8. marca v Beljaku (912); 11. in 12. marca v Svincu (302); 13. in 14. v St. Vidu (314); 20. marca mesto Celovec (200); 21. marca v Dobrlivasi (200); 23. marca v Žel. Kapli (94); 26. in 27. marca v Velikovecu (330); 2. aprila v Prevaljah (200); 8. in 9. aprila v St. Pavlu (330); 15., 16. in 17. aprila za celovško okolico v Celovcu (600); 18. in 19. aprila v Borovljah (245); 22. aprila v Šmohorju.

Potresni sunki na Koroškem. V Kočah in v Šmohorju sta se ob 3. zjutraj 24. m. m. pojavila dva potresna sunka. Pol ure stran od Koč je potres povzročil padec velike lavine, ki je podrla veliki gozd in zasula več potov. Druge škode ni nobene.

Velikovec. Ker je bila udeležba zadnjega mesečnega zborovanja izobraževalnega društva „Lipa“ za Velikovec in okolico kaj pičila, priredi imenovano društvo v nedeljo dne 10. marca 1907 popoldne ob 4. uri v Narodnem domu v Velikovecu novo društveno mesečno zborovanje. Ker je na dnevnem redu važno predavanje o bodočih volitvah vabi odbor vse društvenike in prijatelje društva, da se tega zborovanja v kar največjem številu udeležijo.

Žitaravas. Ustanovni shod našega „Katoliškega slovenskega izobraževalnega društva Trta“ se vrši v nedeljo dne 10. sušca ob treh popoldne v gostilni pri Mörklnu v Žitarivasi po sledečem sporedu: a) Pozdrav; b) govori; c) zapisovanje udov in volitev odbora; d) služajnosti. Po zborovanju pa predstavljajo dekleta iz St. Lipša ginljivo igro „Sv. Neža“. Vstopnina k igri 30 vinarjev. K prav obilni udeležbi vabi vse Slovence in Slovenke od blizu in daleč sklicatelj.

Nova železnica. Trg Griffen se poteguje za železnico, ki bi šla iz Eibiswalda, St. Ožbalda, Spod. Dravograda, St. Pavla do Celovca.

Pliberk. Za dekana je imenovan č. g. Janez Volaučnik, dosedaj župnik na Rudi.

Boga sta se zbala. V Hodišah sta srečala dva učitelja g. župnika, ko je šel s sveto popotnico. Namesto, da bi pokleknila, sta jo pa potegnili v beg ter se skrila. Tak vzgled daje brezverska šola!

„Štajerc“ na Koroškem. Od nas vedno poroča „Štajerc“, koliko naročnikov da dobiva, napis na prvi strani pa je še vedno: 15.000 iztisov. Gotovo je vse skupaj laž!

Na poseben način je zbolela v Sv. Križu na Koroškem krava cerkovnika Josipa Pichlerja. Kravi se je spustila na vratu velika bula in se konečno prepustila. Pri čiščenju tako nastale rane najdejo v njej dan za dnem ostanke krme. Rana je torej v zvezi s požiralnikom. Zanimivo na stvari je to, da krava ne kaže nikakršnih znakov o bolečinah, da vživa rada krmo, ima mnogo mleka in je vrgla pred osmimi dnevi lepo in zdravo tele.

Čudna rešitev. Ko je sredo dne 6. m. m. jutranji poštni vlak zapustil postajo Tešnje ob Vrbskem jezeru, se je dozdevalo vlakovodju Mühleggerju, da sliši klicanje na pomoč. Meneč, da je skoraj gotovo kdo povožen, je dal znamenje za ustaviti. Ko se je pa hotel prepričati o dozdevni nesreči, pa zapazi neko žensko na jezeru, kateri se je led udril in si ni mogla pomagati iz zagate, ker je skoraj do vratu stala v vodi in je bila že v smrtni nevarnosti. Vlakovodja je takoj potrebno ukrenil, da so žensko z lastno nevarnostjo iz vode potegnili. Ko bi vlakovodja klicanja ne slišal, bi ženska gotovo izginila pod led. Ženska je bila neka 30letna okoličanka, katera si je mislila pot proti jezeru okrajšati, pri tem se ji je pa led udril.

V Podgori je umrl vrl kmet Gregor Špek, oče predsednika slov. kršč. socij. del. društva.

Vojaška plavalna šola na Vrbskem jezeru bode skoraj gotovo premaknjena od sedanjega mesta proti Lovreto, ravno tako tudi obrežna gostilna. Napraviti pa mislijo na tem mestu potem obrežno sprehajališče. Ker je ravno tu končno postajališče konjske železnice, tujec ne vidi, ako se pripelje po konjski železnici lepega razgleda na jezero in planine, ker so barake plavalne šole na poti. S tem upajo na tem koncu jezera bolj oživiti promet tujcev, da ne bode vse tišalo v Vrbo in Poreče.

Pomnožitev vlakov. Kakor se čuje, bodo na progi Glinje - Celovec - Trst še to poletje pomnožili osebne vlake, ker po sedanjem voznem redu je veliko premalo vlakov za osebni promet, posebno velja to za popoldanske vožnje. Razun tega tudi vlaki v

Celovecu preveč dolgo časa stojijo, kar je potnikom, kateri se samo skozi Celovec peljejo, zelo neljubo. Zavoljo te nesmiselnosti bode tudi čas postanka vlakov v Celovecu prikrajšan.

Razne novice.

Strašna nesreča na morju se je pripetila nasproti izlivu reke Maas na Nemškem. Parnik „Berlin“ je trčil ob neki skalo, ker se mu je odtrgala veriga pri krmilu, in sicer s tako močjo, da se je ladja začela v par trenutkih potopljati. To se je pripetilo tako blizu pomola (obrežja), da so ljudje z obrežja gledali obupne boje potnikov na prednjem delu ladje, ki je štrlela iz morja, a nihče jim ni mogel pomagati vsled razburkanega morja. Vseh potnikov s posadko vred je bilo 144, a drug za drugim so izginjali v morju, ker so vsled mraza odrevenele visoki

Nasledki strahu se pojavljajo včasih pri otrokih v strašni meri, kakor priča sledeči slučaj: Ni dolgo, kar je skočila na Dunaju mačka na devetletnega dečka, ko je spal. Deček se je silno prestrašil in je nevarno zbolel. Sedaj ubožec ne more gibati niti enega uda. Vidna je borba med voljo in slabostjo mišic. Ako hoče deček seči po kakšnem predmetu, se mu odmakne roka v nasprotno smer, ako ga kdo pokliče, se ne more obrniti na isto stran. Jedva približa steklenico k ustom, pade mu na tla. Tudi govoriti ne more več. Ta obžalovanja v ed i slučaj more služiti v svarilo vsem, ki lahkomišelnost strašijo otroke.

Zabranjujte mladini kaditi! Neki zdravnik je preiskal 37 učencev v starosti 9—14 let, ki so se navadili kaditi. Nasledki kajenja so bili pri 27 učencih jako žalostni: trpeli so na slabi prebavi, bitju srca, njih pamet je mnogo trpela, bili so nagnjeni k pitju alkoholnih pijač in njih krvni tok je bil nepravilen; 12 učencem je mnogokrat tekla kri iz nosa, 20 učencev ni moglo vedno spati, eden je postal tuberkulozen. V krvi pušičih otrok se je našlo mnogo manj rdečih telesce nego pri drugih otrokih.

Lakota na Kitajskem. Vsled silne lakote so med prebivalstvom na Kitajskem izbruhnili resni nemiri. Ljudstvo pleni po državnih skladiščih. Oblasti so pooblastile sodišča, da obglavijo vsakega plenileca. Vojaštvo je brez moči.

Še ena ponesrečena ladja. VTeryl (Avstralija) sta došla dva čolna s častniki neke angleške jadrnice, ki je zgorela v Indijskem oceanu. Moštvo se je rešilo v čolne, med nevarno vožnjo je umrlo 25 mož.



„Potopli parnik „Berlin“.

Kabina 1. razreda.

valovi trgali od države ladje. Rešenih je le 10 oseb. Med ponesrečenimi je 40 do 50 mladih nemških gledališčnih pevcev in pevk, ki so se vračali z gostovanja iz Londona. — Tudi gledališčni pevec, naš rojak, Fran N a v a l - P o g a č n i k je bil z operno družbo v Londonu, a se ni vračal s ponesrečeno ladjo. — Pretresljivo opisuje nesrečo rešeni kapitan potopljene ladje, Parkinson: „Ležal sem ob 4. zjutraj v svoji sobi, ko začutim hipoma sunek. Skočim pokoncu ter hitim neoblečen na krov. Tik pred nami je bil pomol in videl sem takoj, da smo v nevarnem položaju. Ostal sem na krovu, dokler se ni začela ladja potapljati. Stroj je deloval s polno paro, toda ni bilo mogoče več ladje premakniti. Potem je prišel nadstrojnik na krov ter naznanil, da se strojnica polni z vodo. Vsi potniki so bili na enem koncu krova. Ženske so vpile, otroci jokali. Vsled ledene

vode, ki so jo metali razburkani valovi čez krov, so umirali otroci povrsti, za njimi pa tudi ženske. V zadnjem hipu sem poklical vse ljudi na drugi konec ladje, in kmalu nato se je nagnil prvi konec ladje v globočino. V tistem hipu pa so bruhnili mogočni valovi čez ladjo ter nas pobrali s krova. Ko sem prišel zopet na površje, skušal sem plavati, toda roke in noge so mi bile vsled mraza tako otrple, da sem mogel le s koleno skupaj tleskati. Tedaj zagledam pred seboj plavajoče bruno; dohitim ga ter se ga oklenem. Med tem sta mi bila priplavala nasproti dva varnostna obroča, s katerima sem se zdržal na površju, kjer so me zapazili že v omotici z neke ladje ter me potegnili s kavljem na ladjo. — Parnik „Clacton“, ki se je vozil v razdalju ene milje za ponesrečeno ladjo „Berlin“, se je tudi na vse načine trudil, da bi se približal ponesrečeni ladji, na kateri je bila

še vedno velika gruča obupnih potnikov, toda vsak poskus so valovi, ki so butali od brega, zabranili. Valovi so se vzdigali 30 do 40 čevljev visoko. S „Clactona“ so metali rešilne pasove in vrvi, ki pa jih niso dosegli. Slišali so obupne klice ter videli sklenjene roke, kako so smrti posvečeni na „Berlinu“ prosili pomoči, toda rešiti niso mogli ne enega človeka temuž so morali gledati, kako so valovi trgali od ograje na krovu „Berlina“ osebo za osebo, a kakor hitro je padel človek v morje, so ga hipoma zagrnili kakor hiše visoki valovi.

Novi ljudje. Bog Oče in sv. Peter sta sedela na mehkem, snežnobelem oblaku, ki je plaval v brezkončnosti, in menila sta se o tem in onem prav po domače. Prav dobro sta se imela, in zadovoljno je zrl obliče Boga Očeta iz večnosti tja daleč, daleč dol na neko krogline, po kateri je mrgolelo delavno ljudstvo. Sveti Peter vidi ta zadovoljni pogled in reče: „Pač ni potreba, da bi jaz še posebej pohvalil tvoja dela, večni Oče. Tudi sem premalo učen, da bi vse do dobrega razumel. Kaj se hoče, slednjič sem bil le priprost ribič. Vendar v nečem moja sodba tudi ni brez veljave, kar se raznih narodov in jezikov tiče. Marsikdo je že potožil, da bi bilo bolj pripravno, če bi se po vsej zemlji govoril en sam jezik. Jaz pa pravim, da bi bilo to silno pust, posebno za nebeškega vratarja. Koliko prijetnih uric preživim samo vsled tega, ker žlobodram sedaj s tem prišlecem kitajsko, z onim hotentotsko, s tretjim zopet češko. Da bi n. pr. zamorec govoril z mano japonsko, tega si kar ne morem misliti. Zato pravim, da si vse prav uredil tudi kar se narodov in jezikov tiče.“ Bog Oče se je nasmejal temu modrovanju ter rekel: „Taka je torej tvoja sodba. Tebi sem ustvaril popolnoma po volji.“ Bil je pa sveti Peter nekdaž mož, ki je ljubil pošteno šalo. Tega tudi sedaj ni zatajil, zato se hudomušno namuzne in reče: „Res je, dobro si uredil. Vendar kar se stvarjenja tiče, sem slednjič odprl nekomu nebesa, ki se ni prišteval nobenemu po tebi ustvarjenih narodov.“ „Ej, ej, Peterček, tu si se pa urezal! Narode sem ustvaril vse jaz, vsi jeziki so moje delo. Peter, Peter, katekizem bo treba malce ponoviti.“ „Ne rečem, da bi mi kaj škodovalo, če bi ponovil nekoliko katekizma. Vendar ostanem pri svoji prejšnji trditvi“, odgovori sv. Peter. „Odkod pa je bil ta človek?“ „Iz Štajerske je prišel; težko je sicer prisopihal do nebeških vrat, in neko čudno mešanico je govoril“, pravi sv. Peter dalje. „Iz Spod. Štajerske? Nu, potem je ali Slovenec ali Nemec.“ „Ne eno, ne drugo; temveč prav posebne vrste človek je bil.“ „Kaj pa je bil?“ „Nemčur“, se odreže sv. Peter. Bog Oče pa se zasmeje iz vsega grla in reče: „Zadel si, teh pa res nisem ustvaril jaz!“

Vlovil se je v zanjko. Med službo božjo je v neki londonski cerkvi ukral minolega tedna neki tat nekemu gospodu iz žepa denarnico, v kateri je bilo okolu 50 francoskih cekinov. Tat jo je srečno popihal iz cerkve, a ko je pred nekoliko dnevi, ko se je smatral že varnim, hotel v neki menjalnici menjati cekine, so menjalci spoznali, da so vsi cekini do enega ponarejeni, pa hajd s tatom v luknjo. Zastonj je tat zatrjeval, da jih je ukral, sodniki so mu odgovorili, da je vedel, da so ponarejeni, ne bi jih bil ukral.

Žena žrtev ljubezni do svojega moža. V Čikagi so pokopali ob velikanski udeležbi Hrvatico Marijo Starčević, ženo Gregorja Starčevića, ki se je ponesrečil pri neki eksploziji. Na mnogih mestih je bil ožgan do kosti. Zdravniki so konstatirali, da ga morejo rešiti le, ako se izgorelim delom pri-da človeško meso. Žena njegova si je dala rezati mišice na roki in nogi. Rešila je moža, po tej strašni operaciji pa je žena nevarno obolela in kmalu umrla.

Lenoba. V irski vasi Clare živi mož Thompson, ki je ves čas od leta 1877. preživel večinoma v postelji. Kot 11letni deček se je vlegel v posteljo, ki jo je do zadnjega časa zapustil le v najhujši

sili in še tedaj le za kratek čas. Zdravniki so dognali, da je mož popolnoma zdrav ter ima kronično lenobo. Nedavno mu je zbolela mati, ki ga je dozdaj zdrževala. Da ne pogine lakote, se je odločil za prisilno delavnico, toda za hojo je bil prelen, tako da so ga morali v 20 minut oddaljeni zavod nesti. Ko je mati ozdravela, je takoj silil nazaj k njej domov ter je zopet hotel, da bi ga nesli, toda prisilili so ga, da je moral iti peš. Kratka hoja ga je tako utrudila, da se je domov prišedši takoj zopet vlegel, in ne prošnje in ne grožnje ga ne morejo spraviti iz postelje.

Past. O nemškem pesniku Lessingu se pripoduje, da je bil zelo pozabljen in raztresen. Vedno je pogrešal denar, ne da bi mogel zalotiti tatu. In končno je vendar začel sumiti svojega slugo. Da mu nastavi past, pustil je na mizi kakor pozabivši večji znesek srebrnega drobiža. Ko je potem pripovedoval o tem svojemu prijatelju ter ga je ta vprašal, ali je pač denar dobro preštel, odgovoril je Lessing: „Preštel? Ne, na to sem popolnoma pozabil!“

Kako se je neki milijonar maščeval. Neki baltimorski milijonar je kupil od nekega špekulanta v modernem kopališču Long Branch v Newjerseju letovišče v najelegantnejši ulici Maris Avenue. Milijonar je hišo drago plačal, pa se kmalu uveril, da ga je špekulant, ki je imel v kopališču skoro vse vile, grdo ogoljufal. Milijonar pa si je izmislil kruto osveto. Dal je na hišo nabiti napis: „Brezplačno prenočišče za črnce.“ Od tega dne se je privalo v ulico Maris Avenue polno črncev, ki so v letovišču dobili zastoj jed, pijačo in prenočišče. In ker pa elegantni Američani sovražijo in prezirajo zamorce, so vsi posestniki kopališča, ki so stanovali v hišah dotičnega špekulanta, zapustili ulico Maris Avenue in se preselili drugam, kjer ni bilo zamorcev. Milijonar si od veselja tere roke in se smeje goljufivemu špekulantu.

Dobrodušen vratar. Vrtar (stopi v čakalno dvorano): „Ali je še kdo tukaj za vožnjo v Maribor, Gradec? Vlak se je ravnokar odpeljal!“

Nezanesljiv. Oče je bil z malim Ivančkom v gostilni ter mu je domov grede naročil: „Ako te mama vpraša, koliko čaš piva sem pil, reci štiri. Razumiš?“ — „Razumem, oče“, je rekel Ivanček. Doma res vpraša mati Ivančka na samem: „Koliko je oče pil?“ — Ivanček: „Štiri čaše.“ — Mati: „Kako to, da samo štiri? Koliko pa jih je plačal?“ — Ivanček: „Petnajst!“

Kako se je Zaplotarjeva Meta sprla s svojim možem.

Priredil Janko Schiller.

Lepo in mirno življenje sta imela Zaplotarjev Miha in njegova boljša polovica Meta. Štirideset let sta že živela skupaj v slogi in edinosti, in nikdar se še ni zgodilo, da bi se kdaj sporekla. V dobrih in hudih, v veselih in v žalostnih časih sta složno nosila težki zakonski jarem. Saj pa je bila Meta tudi ženica, da ji ni bilo para; mirna in krotka kot jagnje, potrpežljiva in delavna kot črna živina! Kratkotamo — vzor dobre in pridne zakonske žene.

V isti vasi pa je živela tudi Podlipnikova Jera. Jedno nogo je imela precej krajšo od druge, za to pa je bil njen jeziček tem daljši. In nabrušen je bil ta njen jeziček, nabrušen in uren, da je bilo veselje. Gorje, če se je njena zatvornica odprla, tedaj ji ni bil kos nikdo. Pomilovanja vreden je bil vsakdo, nad kogar se je spravila. Saj pa tudi nikomur ni dala miru; od mogočnega župana do bosopetega paglavca na cesti — vsi so se je bali! Njen mož pa je imel pravi pekel poleg nje. A večni prepir v domači hiši ji nikakor ni zadostoval, razvnela in razdvajala je tudi vse svoje sosede; le pri Zaplotarjevi dvojici ji dolgo ni šlo po sreči. — To jo je pa

hudo peklo; noč in dan ni imela miru, dokler se ji ni tudi tukaj posrečilo.

Zopet enkrat se je bila spravila nad Zaplotarjevo Meto.

„Neumna si“, je kričala nad Meto, „neumna kot grm. Misliš, da je tvoj mož priden in delaven, miren in pošten. Kaj še, tak je, kot vsi drugi, še hujši, kot vsi drugi! Pravi pravcati Judež, Ana in Kajfež, Herodeš in Pilat, pijanec in zapravljivec je . . . Ti se ubijaš in delaš za njega že štirideset let, kaj pa ti da za to, ha? On pa po gostilnah poseda in se ti smeji! . . . Tihó, tiho, pusti me, naj ti povem; jaz vse vem, vse . . . vse vidim, nič mi ne uide. Ti meniš, da te ima rad — varaš se. Zakaj te pusti samo delati, zakaj ne najme dekle, ko se vendar že staraš! . . . Seveda, dekle bi moral plačati, gostilničar pa vino rad prodaja . . . tam denarja ni škoda. Čisto uničila, pretegnila se boš sama pri delu, zbolíš in umrješ — seveda, po volji bi mu bilo, ko bi se mu spravila s poti . . . Mar bi mu bilo hudo po tebi . . . kaj še! Misliš, da zastonj škili po lepi gostilničarki? Ha, ha! „Tedeum“ da zapeti, ko umrješ, namesto „Miserere“ . . . In da ti kar naravnost povem — oporoko, testament, je tudi že napravil, v gostilni je pravil; in kaj dobiš ti? Nič, pravim ti, nič; niti črno za nohtom! Le pomni, kar sem ti rekla, je vse čista resnica, čisto nič se nisem zlagala. Hočeš priče? Celo kopo ti jih pripeljem . . .“

Zadnje besede so Meto spekle. Ni mu bila nevoščljiva; naj si privoščí, si je mislila vedno. Tudi je bila prepričana, da bo ona pred svojim možem umrla in niti enkrat ni mislila na zapuščino svojega moža. A da jo je v oporoki popolnoma prezrl, popolnoma pozabil, to je bilo hudo, to je bolelo.

„Jaz na tvojem mestu“, je ščuvala Jera, „bi mu že posvetila.“

„Misliš da bi bilo prav?“ vzdihne Meta.

„Neumna si, saj sem rekla, neumna kot grm, če mu ne poveš, kar mu gre“, pravi Jera, „postaviti se mu moraš po robu in mu krepko zasoliti.“

Tako je govorila še naprej, jo ščuvala in pa podpihovala, dokler ji Meta ni obljubila, da bo prišla svojega moža.

A nesreča je nanescila, da je Miha ves ta pogovor slišal. Stal je za voglom hiše in krepko vlekel na uho. Bil je sicer nekoliko gluhi, a kar bi ne imel slišati, to je navadno gotovo dobro razumel. Ko je bil zaslišal Jero pred svojo hišo, jo je hotel najprej pognati tja, od koder je prišla; a ko je spoznal, za kaj se gre, jo je pustil v miru. Pazljivo je poslušal, kako se bo stvar razvila, a ko je slišal, kaj je obljubila Meta, se je hudomušno nasmejal in odšel. Kajti, že mu je šinila dobra misel v glavo.

Cel dan je bila po tem Meta nekako molčeča. Miha je pričakoval vsak čas nevihte, a vse zastonj. Še zvečer, ko sta šla spat, ni bilo nič nevarnega. Drugi dan sta sedela oba molče pri zajutruku. Meta je še vedno molčala. Nazadnje pravi Miha: „No, ali so se ti usta zamašila, da ne spre govoriš besede?“

Zdaj pa se je žena razvnela.

„Le čakaj, grdoba, še jih boš dosti slišal. Ne boš več dalje pometal z menoj — mislim, da sem tvoja žena, a ne tvoj pes“, je vpila, a Miha ni slišal nič.

Levo uho je nastavil proti ženi, rekoč: „Kaj praviš? Tako nekako slabo slišim danes; levo uho mi je ponoči čisto odrevenelo, na pravem pa itak že prej nisem nič slišal.“

„Sram te bodi, da tako ravnaš z menoj“, reče Meta.

„Kaj bo seno?“ kriči Miha.

„Ne bom ti več sama delala“, vpije Meta še glasneje, „glej, da dobiš dekle.“

„Kaj, vino steklo? Saj se drugo dobi.“

„Jaz varčujem in stradám, ti pa si vsak dan vina siť“, kriči Meta.

„Hočeš nit — belo ali črno?“

„Kaj si danes čisto gluhi?“

„O nič ni muh.“

„Kako pa si napravil oporoko?“ vpije Meta dalje.

„Kaj je široko?“ vpraša Miha.

Meta začne še huje vpiti:

„Bodi vendar enkrat pameten, saj tudi nisi več tako mlad.“

„Seveda te imam rad“, zatrjuje mož, „vedno sem te čislal — a pojdi malo bliže sem, tako težko te razumem.“

„Vedno jahajaš k temu gostilničarju“, pravi Meta že nekoliko potolažena, „te bo čisto oskubil.“

„Kaj praviš? Naj bi te poljubil?“ vpije stari, „o, s tem ti pač lahko ustrežem“, in prej nego se je Meta zavedla, jo je že objel in krepek poljub je zacmokal na njenem velem licu.

S tem pa je Meto popolnoma premagal. Njena jeza je zginila, kakor gine sneg pod vročimi poljubi gorkega, pomladanskega solnea. Veselo iznenadena je gledala moža.

„Miha, ljubi moj Miha“, pravi vsa srečna, „kaj ti ne pride na misel!“

„Vse samo za to,“ odvrne mož, „da spoznaš, kako te imam rad. Čakaj, povem ti še nekaj, česar gotovo še ne veš. Pretekli teden sem napravil oporoko. Vse sem tebi zapisal, hišo in polje z ozdom vred . . . vse bo tvoje, ko enkrat umrjem!“

„Miha, za Boga, kaj misliš! Ne, ne smeš mi umreti . . . skupaj se hočeva preseliti v večnost“, zdihne starka vsa ginjena, ter objame s solzami v očeh svojega moža.

Miha pa se pristrčno smeji, rekoč: „Glej, naenkrat so moja ušesa zopet zdrava, zopet prav dobro slišim.“

„No, hvala Bogu“, meni Meta.

Zunaj pred oknom pa se je zdaj nekaj zganilo. Kot zid blede od jeze, da se ji nakana ni posrečila, je odstopila od okna — Podlipnikova Jera, ter odkurila v vas.

Razpošiljateljska trgovina

Alojzij Gniusek

Glavni trg **MARIBOR** Glavni trg

razpošilja po poštnem povzetju:

	gld.		gld.
1 zglavnik s čistim perjem	1.75	20 m vojaškega belega platna	8.90
1 odeja z dobro volno	2.40	20 m jako finega šifona	1.40
1 prt (rjuha) brez šiva	—96	1 ženski pas iz žameta	—17
1 odeja iz himrlaja-volne	1.10	1 „ „ (Gummigürtel)	—35
1 obrisača, jako močna	—26	1 kravata iz svile za gospode	—26
1 namizni beli laceni prt	—45	1 napreje, belo ali pisano	—24
1/2 duc. belih velikih servijetov	1.40	1 par pisanih manšet	—22
1 pisani namizni prt	—50	1 ovratnik iz šifona	—18
1 ženska beloplatnena srajca	—56	1 naramnice za dečke	—17
1 moška šifon-srajca	—98	1 žen. črne ali pis. nogavice	—20
1 „ oksford-srajca	—85	1 moške nogavice	—18
1 „ jagrova srajca	—75	1 dežnik za moške ali ženske	1.80
6 parov žnor za čevlje	—10	1 glavnik za ženske	—10
1 svilnati robec za ženske,		1 predpasnik za ženske iz	
jako lep	1.25	lincer druka	—49
20 m belega močnega platna	8.20		

Priporočam tudi svoje drugo blago: za ženske obleke fino volno v vseh barvah od 86 kr. naprej, šofe in sukno od 1.10 gld. naprej, narejene obleke za deklice do 7 let od 49 kr. naprej, za dečke od 8 do 9 let 1.40 gld., za fantje od 10 do 16 let od 3.20 do 5.50 gld., za moške fino izdelane šof obleke vsake velikosti od 8.50 do 12.—, in veliko drugih reči, vse po najnižji ceni samo pri

Alojzij Gniusek, Maribor, glavni trg.

Pozor! Čitaj!
Bolnemu zdravjel

Pozor! Čitaj!
Slabemu moč!

Pakraške želodčne kapljice.



Pakraške želodčne kapljice:
Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, bo-
lesti iz želodca, vetrove in čistijo kri, po-
spešujejo prebavo, zganjajo male in velike
gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bo-
lezni, ki vsled mrzlice nastanejo. Zdravijo
vse bolesi na jetrah in vranici. Najboljše
sredstvo proti bolesi maternice in madron;
zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski
in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in
naslovi:

Peter Jurišić,
lekarnar v Pakracu št. 101
(Slavonija.)

Denar se pošilja naprej ali s povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): **12 stekleničke** (1 ducat) **5 K,**
24 stekleničke (2 ducata) **8 K 60 v,** **36 stekleničke** (3 ducati) **12 K 40 v.**
Manj kot 12 stekleničke se ne razpošilja.

Slavonska zel.

Se rabi z prav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam
v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, suhemu betegu, težkemu dihanju, astmi, proti
bođenju, kataru in odstranjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših
prsnih in pljučnih katarih.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): **2 originalni steklenici** **3 K,**
4 originalne steklenice **5 K 80 v;** **6 originalnih steklenic**
8 K 20 v.

Manj kot dve steklenici se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od
mene pod naslovom: 10-6

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 101, Slavonija.

Čitaj! Naroči! Ne bo ti žali!

Čitaj! Naroči! Ne bo ti žali!



Pozor, kmetice in dekleta!

V moji lekarniški praksi,
katero izvršujem že več 25 let,
posrečilo se mi je iznajti najboljšo
sredstvo za rast las, t. j.

Kaplor št. II.

Isti deluje, da postanejo lasi
gosti, dolgi in odstranjuje pr-
hljaj (lučine) na glavi. Cena
(franko na vsako pošto) je: eden
lončič **3 K 60 v,** dva lončka
5 K. Treba, da si vsaka obitelj
naroči. Prosim, da se naroči
samo od mene pod naslovom:
P. Jurišić, lekarnar, Pakrac, Sla-
vonija. Denar se pošlje naprej ali
s poštovim povzetjem. 5-5

Doktorja pl.
Trnkóczy-ja,
svetovno znano
redilno varst-
veno sredstvo,
ki je bilo na
razstavah odli-
kovano z naj-
boljšimi pohva-
lami, dobiva se
pristno pod
marko

Mastin

pri vsakem tr-
govcu. Po pošt
se razpošilja
najmanj 5 za-
vitkov za **2 K**
70 v. Lekarna
Trnkóczy v
Ljubljani. Po-
narejalci se
sodnijsko kaz-
nujejo. (12-11)

Svarilo.

Vojaška pisarna Emil Kokstein
Gradec, Stempfergasse 3.

Pojasnila, nasveti, prošnje, vloge, stro-
kovnjaška mnenja itd. (6-2)
v vseh vojaških zadevah.

Rodoljubi!

Slovenci!

Spominjajte se ob vsaki
priložnosti naše

družbe sv. Cirila
in Metoda.

Marijine kapljice.



Te kapljice se rabijo za vse notranje
in zunanje bolezni — to je do sedaj
najbolje hišno zdravilo, ki izvrstno
deluje in pomaga v mnogih boleznih.
Osobito deluje izvrstno proti protinu
(gihtu), reumatizmu, bođenju, tr-
ganju, glavobolu, zobobolu, prso-
bolu, kašlju, prehlajenju, sušici, je-
trni in bubrežni bolezni, želodčni
in črevesni bolezni, napihavanju,
grču, zgagi, proti bljuvanju itd.

Krepi živce in telo, torej neobhodno potrebno za vsako hišo.
Imam tisoče zahvalnih in priznalnih pisem.

Delujejo izvrstno in zanesljivo. — Dobrega in ugodnega okusa
so, tako, da jih vsak rad vzame in tudi otroci.

Cena je franko na vsako pošto:
12 stekleničke (1 tucat) **5 K,** **24 stekleničke** (2 ducata) **8 K 60 v,**
36 stekleničke (3 ducate) **12 K 40 v.**

Manje od 12 stekleničke se ne razpošilja.

Prosim, da se naročuje samo od mene pod naslovom:

Lekarna k zlatemu orlu, Pakrac, Slavonija.

Milostiva gospa,

ali veste, zakaj morate pri naku-
povanju sladne kave izrečno po-
udarjati ime »Kathreiner«?

Ker se vam sicer
utegne primeriti, da
dobite manj vreden
posnemek brez vseh
vrlin, s katerimi se
odlikuje Kathreiner-
jeva kava.

Zakaj le

Kathreinerjeva Kneippova
sladna kava

ima spričo posebnega na-
čina svojega proizvajanja
vonj in okus zrnate kave.

Zapomnite si torej natanko, milo-
stiva gospa, da dobivate pristno
Kathreinerjevo kavo zgolj v za-
prtih izvornih zavojih z napisom:
»Kathreinerjeva Kneippova sla-
dna kava« in s sliko župnika
Kneippa kot varstveno znamko.

